A°. 1832. N°. 62.



De uitgave van deze Courant geschiedt des Woensdags en Zaturdags, bij de GEZUSTERS SERRES. Het abonnement is ƒ 9.95 per Jaar.

Advertentiën worden aangenomen tegen 25 cents elken regel, mits op een zegel van 75 cents geschreven. Bijdragen zullen met dankbaarheid ontvangen worden.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 4den AUGUSTUS.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 2 Augustus 1832.

Alzoo JACOB JUDA POLAK, voor de minderjarige CHARLES MARCUS POLAK, zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrijgen Brieven van Manumissie, voor de Carboegerin genaamd MARIA, gemelde minderjarige in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk die eenig regt of pretentie op de gemelde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen of Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Algemeene Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

MILITAIR BUREAU.

Den 1 Augustus 1832.

Door Z. E. de Gouverneur Generaal der N. W. I. Bezittingen, is onder nadere goedkeuring des Konings, provisioneel aangesteld tot Tweede Luitenant bij de Tweede Afdeeling der Schutterij van *Paramaribo*, de oud Tweede Luitenant derzelve Afdeeling, PIETER HENDRIK ARONS, met bepaling dat dezelve als zoodanig rang zal nemen van en met den 26 April 1831.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

ADVERTENTIËN.

Aan de NIEUWE WEES-, KURATEELE EN ONBEHEERDE BOEDELSKAMER DEZER KOLONIE, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van H. J. HIMMEN, den 12den April 1831, JOHN BELEIJ, den 2den Julij 1831, EDWARD BACON JOYCE, den 4den dito, AVANTUUR ADOLPH van WINDHORST, den 11 dito, CORNELIA WILHELMINA STRIDDELS, weduwe C. RINGELING, den 6den September 1831, ANNA ROSALINA van MEIJER, den 12den dito, ABIGAEL EPHRAIM POLAK wed. ARON JOSEPH POLAK, en daaraan behoorende ½ aandeel in den Houtgrond *Ephraimszegen*, den 12den dito, BENJAMIN LEVIJ, den 25 dito, ANTHONIJ VAN DEN BERG, den 27sten dito.

4de Advertentie.

Als voren; de Boedels van L. DE MEY FRISSON, den 4 October 1831, ELIZA CHRIS van MUTTLEBURIJ, den 11den dito, HERMANUS REDEKER, den 12 dito, PIETER DE WILDE, den 17 dito, ABRAHAM PATOIR, den 20sten dito, JOHANNES FREDERIK, den 24 dito, RICHARD ROWLAND, den 1 November 1831, JOHAN DANIEL FABER, en de helft van den gemeenschappelijken Boedel van denzelven, en Huisvrouw J. P. WEISSCHER (zoodanig als gemelde gemeenschappelijke Boedel zich op den 21 April 1830, dag van Echtscheiding heeft bevonden), den 15 November 1831, W. H. SNIJDERS, den 17 dito, Wed. M. C. C. VAN THOL geb. HENDRIKS, den 18 dito, de Vrije LENA van LENTZ, den 19 dito, MOZES FERNANDES Jr., den 8 dito, ABIGAEL ROBLES DE MEDINA, wed. ARON FERNANDES, den 12 dito. CORNELIA HIJSVERKERK, wed. NEIJDING, eerder wed. HOUWLING, den 22 dito, en SARA NUNES CAMPOS, wed. ISAK MOSES FERNANDES, gevonden in den Boedel MOZES FERNANDES Jr.

3de Advertentie.

Als voren: de Boedels van ABIGAEL SALOMONS, huisvrouw van SALOMON GOMPERTS, den 3 September 1831, ALEXANDER BEGBIE, den 11 Januarij 1832, ROBERT BENT, den 11 dito, ELISABETH MEIJERS, den 6 Februarij dito, G. F. DRANSFELD, den 6 Februarij dito, JACOB HAIM ROBLES DE MEDINA, den 10 dito, WILLEM HALSKE, den 27 dito, A. CUMMINGS, den 8 Maart dito, de gerepudieerde gemeenschappelijke Boedel JAN GEORGE DE HEIJDER, en nagelatene huisvrouw ANNA MARGARETHA CONNELL, den 12 Maart dito, JOHN EVANS, en daaraan behoorende Plantaadje *Huwelijkszorg* en de Houtgrond *vier Hendrikken*, den 14 Maart dito, en de vrije MATTHIJS van de weduwe M. G. VAN DALEN, den 23 Maart dito.

2de Advertentie.

Als voren: de Boedels van PIETER JOHANNES BECKER, den 13den April 1832; JOHANNES ADRIAAN NOORDHOORN, den 24sten dito, JOHAN WILLEM ABERCROMBIE, den 29sten dito, PAULUS FRANÇOIS van ROOS, den 1sten Junij dito, JOHANNES JACOBUS VINCKE, den 1sten dito, HANNA MARCUS SAMSON, wed. SALOMON DE VRIES, den 26sten dito, HAJA NOACH wed. P. M. BROMET, den 30sten dito, SIMON JACOB GOEDMAN, den 30sten dito.

1ste Advertentie.

En worden uit krachte van het XIV Artikel, der Instructie en Ordonnantie voor opgemelde Kamer geëmaneerd, alle diegenen, welke pretentien tot lasten van voormelde Boedels of Plantagien mogten hebben, alsmede die aan dezelve verschuldigd mogten zijn, aangemaand, om daarvan opgave en betaling te doen, binnen den tijd van een Jaar na den dag dat de voorschrevene Boedels aan de Kamer zijn vervallen, op poene van verstoken te zijn van hun regt en actie tegen voormelde Kamer.

Paramaribo, 3 Augustus 1832.

De Scriba van de Commissie tot de zaken van opgemelde Kamer,
R. GOLLENSTEDE.

Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, aan J. F. LANGGUTH qq., overgeven den Boedel wijlen L. A. LANGGUTH.

Paramaribo, 3 Augustus 1832.

De Scriba van opgemelde Commissie
R. GOLLENSTEDE.

Doctor F. W. HOSTMANN, de GENEESKUNDIGE PRACTIJK hervat hebbende, geeft hiermede aan het geëerd Publiek te kennen, dat hij thans woonachtig is in het Huis, laatst bewoond door den Heer F. ARTHUR, in de *Gravenstraat*.

De Ondergeteekenden, *Testamentaire Executeuren* van Mevrouwe de Wed. D. BREDERODE geboren J. BEAULES, zullen over *veertien* dagen, dag en datum nader te bepalen, op publieke Vendu, door en ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen, hare Nalatenschap, bestaande in: MEUBELEN, HUISRAAD, GOUD- en ZILVERWERK, alsmede 60 koppen SLAVEN, waaronder bekwame *Timmerlieden, Metselaars, Huisbedienden, Waschmeiden, Naaisters*. enz.

Paramaribo, 3 Augustus 1832.

C. A. BATENBURG qq.
J. F. MEIJER qq.

De bij vorige Couranten aangekondigde OPENBARE VERKOOPING van *BOEKEN*, wordt tot nader uitgesteld; blijvende inmiddels *uit de Hand te Koop*, ten Huize, bewoond door den Heer Mr. J. A. V. VAN ESCH.

Paramaribo, 3 Augustus 1832.

ALEX. SALOMONS,
Vendumeester.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 3den dezer, het Schip Attalante, Kapt. CASPER MEIJER, van Amsterdam; Passagiers; de Heeren J. J. OOYKAAS; M. BERLINER; F. J. KUSTER; D. W. G. HEEPKE.

NIEUWSTIJDINGEN.

In de *Nieuwe Amst. Courant* van den 4 Junij, lezen wij het volgende:

VERSLAG aan eenige der Nederl. Gezantschappen door het Kabinet van 's Gravenhage, in de laatste dagen van Maart gezonden. (*Getrokken uit de mededeeling, door Z. Exc. den Minister van Buitenlandsche Zaken, den 29sten Mei, aan de beide Kamers gedaan.*)

De Koning heeft in de aan den heer Graaf *Orloff* toevertrouwde zending, en in de wijze waarop dezelve is vervuld geworden een nieuw blijk erkend van de vriendschap van Zijnen Doorluchtigen Vriend, Zijne Majesteit den Keizer aller Russen.

Zonder in de ontwikkelingen te treden, welke eene beantwoording van de verklaring zoude vereischen, die den 22sten Maart door Zijne Excellentie aan den Minister van Buitenlandsche Zaken der Nederlanden is ingediend geworden, heeft het Kabinet van 's Gravenhage geoordeeld, dat het van belang was, de toezending dezer verklaring en der nota's, bij welke de Gezanten van Oostenrijk en Pruissen verklaard hebben zich daarmede te vereenigen, vergezeld te doen gaan van de navolgende opgave van den tegenwoordigen stand der onderhandeling.

Men heeft geoordeeld dat, hoe beknopter en bondiger deze opgave was, hoe meer zij in duidelijkheid en juistheid zoude winnen.

In eene verbale nota, door Mijnheer den Graaf *Orloff* op den 23sten Februarij, terstond na zijne aankomst in 's Gravenhage overgeleverd, werd melding gemaakt van vier in de 24 artikelen te brengen wijzigingen, te weten:

a. Als stellige voorwaarden:

I. De verbetering van het artikel betrekkelijk de vaart op de binnenwateren, het loodswezen en de betonning op de Schelde, overeenkomstig de aanduidingen, vervat in het Nederlandsche Memorandum van 14 December 1831.

II. De geheele opheffing der dienstbaarheid van eenen weg of een Kanaal, midden door het kanton Sittard heen.

b. Zoo mogelijk zoude men bovendien trachten te verkrijgen:

III. De kapitalisatie tegen eenen redelijken maatstaf, van de rente, die ten laste van Belgie zoude blijven, en

IV. Schikkingen betrekkelijk de vereffening van het Amortisatie-Syndikaat, overeenstemmende met de bedoelingen, uiteengezet in het Nederlandsche Memorandum van 14 December.

Uit de gehoudene mondgesprekken erlangde het Kabinet van 's Gravenhage de overtuiging, dat het op de vervulling der twee laatste voorwaarden, even als op die der twee eerste kon rekenen.

Van zijnen kant gaf het te kennen, dat het niet zoude weigeren zich te verstaan over de kapitalisatie der rente, naar een billijken en zelfs minderen koers, dan dien, vermeld in artikel 9 van het op den 30sten Januarij 1832 door de Gevolmagtigden der Nederlanden voorgestelde verdrag; noch ook, om ten opzigte van het Hollandsche grondgebied in Limburg op den linker oever der Maas nopens eenige wijzigingen overeen te komen, in hetgeen te dien opzigte bij eene eerste verbale Nota, den 4den Maart, door den Minister van Buitenlandsche Zaken was aangeduid; met dien verstande, dat het Hollandsche Grondgebied in allen gevalle de gemeente Lommel, de Zuid-Willemsvaart met de ten westen daaraan palende gemeenten, en eene voor de veiligheid van Maastricht voldoende uitgestrektheid zoudom die vesting zoude bevatten.

Het verlangde dat de troepen van den Koning der Nederlanden het Kasteel van Antwerpen en de daartoe behoorende Forten zouden blijven bezetten, tot dat de kapitalisatie volgens de te maken schikkingen zoude zijn tot stand gebragt, en dat de geheele of gedeeltelijke ruiling van het Groot-Hertogdom Luxemburg, indien men dezelve mogt blijven verlangen, voor eene afzonderlijke en eerlang te openen onderhandeling wierd voorbehouden.

Zonder zich wegens de vraag over het grondgebied te verklaren, eischte Mijnheer de Graaf *Orloff*: 1°. de erkenning van de staatkundige onafhankelijkheid van Belgie; 2°. die van den Prins *Leopold van Saksen-Koburg*; 3°. de onderteekening der 24 artikelen op den voet, aangewezen in dezelfs verbale Nota.

De Koning beschouwde de beide eerste punten als niet alleen van zeer hoog gewigt, maar zelfs als beslissend voor de onderhandeling te zijn. Depeches, die den 4den Maart door een Russischen renbode aangebragt werden, kondigden aan, dat het Hof van St. Petersburg in dit gevoelen deelde, hetwelk nagenoeg het uitsluitend onderwerp was, geworden van alle de mededeelingen in den laatsten tijd door het Keizerlijk Kabinet aan Mijnheer den Baron *van Heeckeren* gedaan. Zijne Majesteit, de voorname hinderpaal uit den weg willende ruimen, die men tot nog toe onoverkomelijk had geacht, verklaarde geneigd te zijn, om de staatkundige onafhankelijkheid van den nieuwen Belgischen Staat te erkennen, ingeval men er in mogt slagen, om zich over de bovenvermelde voorwaarden te verstaan, alsmede om ten gevolge van nieuwe vertoogen, deze toegeeflijkheid uit te strekken tot de insgelijks onvoorwaardelijke erkenning van Prins *Leopold van Saksen-Koburg*.

De onderteekening der 24 artikelen, alvorens dezelve gewijzigd waren, was altijd aan de Nederlandsche Regering voorgekomen een voor haar zelve alles beslissend, maar voor de vijf Mogendheden onverschillig punt te zijn. Van den aanvang af had zij verscheidene bepalingen dier artikelen onbestaanbaar geoordeeld met de onafhankelijkheid der natie en met de souvereiniteitsregten des Konings. Uit den loop der onderhandelingen scheen te blijken, dat de Mogendheden thans de regtmatigheid van hare eischen te dien opzigte, en de noodzakelijkheid erkenden om gezegde artikelen te wijzigen.

In dezen staat van zaken zoude voor de onderteekening dier artikelen door de Nederlandsche Gevolmagtigden op hetzelfde oogenblik dat men tot de wijziging daarvan moest overgaan (1), geene andere reden hebben kunnen bestaan, dan dat andere Mogendheden reeds te voren onderteekend hadden, maar, zoo dit voorbeeld voor Holland verpligtend moest zijn, dan zoude het daardoor uit de rij der onafhankelijke Staten uitgeschrapt worden. De drang der omstandigheden moge aan vele bezwarende verdragen het aanzijn gegeven hebben, moeijelijk zoude het zijn er een eenig aan te halen, waarbij eene der partijen, als beginsel, den afstand van hare onafhankelijkheid zoude onderschreven hebben, om die, bij wijze van uitzondering, in eene afzonderlijke overeenkomst weder te erlangen. Bovendien heeft men niet bevroed, hoe Holland de 24 artikelen, die reeds door Engeland en Frankrijk met uitbreidingen en wijzigingen in een definitief verdrag veranderd en als zoodanig bekrachtigd waren, als preliminairen (2) zoude kunnen onderteekenen, noch ook hoe het zoude kunnen toestemmen, om de noodige verbeteringen uit de hand der Belgen te erlangen, en niet van zijne Bondgenooten, met welke het onderhandelt over de wijziging en opheffing der verbindtenissen, die, volgens de Weener kongres-akte, tusschen hen en Holland bestaan. Wat de Mogendheden betreft, zoo kunnen dezelve, zoodra de 24 artikelen gewijzigd zullen zijn, geene de minste waarde hechten aan de onderteekening der Nederlandsche Gevolmagtigden; en de loop alleen van den tijd en van de geschiedenis zullen genoegzaam zijn ter verklaring van die wijzigingen, welke men thans noodig acht, maar niet tijdens het opstellen der 24 artikelen, terwijl Holland, door tegelijk de oorspronkelijke 24 artikelen, en derzelver latere wijzigingen te onderteekenen, eene verbindtenis zoude aangaan, niet alleen voor het tegenwoordige, maar ook voor hetgeen reeds tot het verledene behoort.

Daar deze redenen, ondersteund door de algemeene denkwijze der natie, aan het Kabinet van 's Gravenhage niet toelieten, om te dezen aan het verlangen van Rusland te voldoen, zoo meende hetzelve de hier boven vermelde voorwaarden aan de Nederlandsche Gevolmagtigden te Londen te moeten overzenden, ten einde daarvan gebruik te maken, zoodra de Conferencie hun daartoe de gelegenheid zoude geven; dan weldra vernam men, dat de Engelsche Regering verklaard had geen deel aan eenige beraadslaging te kunnen nemen, alvorens de drie Mogendheden het verdrag van 15 November zouden bekrachtigd hebben.

Mijnheer de Graaf *Orloff* in dezen staat van zaken op nieuw de onderteekening der 24 Artikelen, zonder voorafgaande wijziging, verlangd hebbende, gaf de Minister van Buitenlandsche Zaken te kennen:

1°. Dat de Conferencie volgens de van Londen ontvangene narigten niet geneigd was zich met de onderhandeling bezig te houden, tot zoo lang het verdrag van 15 November door alle de hooge contracterende partijen zoude bekrachtigd zijn, welk incident buiten het bereik van de Regering der Nederlanden lag, en voor het oogenblik alle gemeenschap tusschen de Nederlandsche Gevolmagtigden en de Conferencie scheen te beletten; —

2°. Dat, wat de 24 Artikelen betrof, het Hof van 's Gravenhage in geen geval zijne Gevolmagtigden konde magtigen, om al die Artikelen, zoo als zij liggen en zonder voorafgaande wijziging te onderteekenen; — en

3°. Wat aangaat de voorwaarden zelve, dat de Nederlandsche Regering altijd geneigd zoude zijn om de openingen aan te nemen en in overweging te nemen, die aan haar gedaan mogten worden.

Uit deze opgave blijkt, dat de onderhandeling, ten gevolge van de zending van Mijnheer den Graaf *Orloff* naar 's Gravenhage, zeer gewigtige en beslissende vorderingen gemaakt heeft; dat twee belangrijke hinderpalen uit den weg geruimd zijn; dat, zoo de voor het bedrag voorgestelde vorm moeijelijkheden heeft ontmoet, die voor den Koning onoverkomelijk waren, men zich vleijen mag, dat dezelve de verlangde schikking niet zullen tegenhouden; dat men zich over het meerendeel der voorwaarden verstaan heeft; en dat het verschil van meening, hetwelk nog in weinige opzigten bestaat, geenszins van zoodanigen aard is, dat de onderhandeling te Londen daardoor kan belemmerd worden.

De Koning vleit zich, dat de goede uitkomsten, alrede ten gevolge der krachtdadige bemiddeling Zijner Hooge Bondgenooten verkregen, aan dezelve eene nieuwe beweegreden zullen opleveren, om hunne pogingen te blijven vereenigen, ten einde op eene billijke wijze eene onderhandeling te voltooijen, die in de laatste tijden onder zulke gunstige teekenen gevoerd, en waarvan de uitslag niet alleen voor het welzijn van het Koningrijk, maar ook voor den vrede van Europa, van belang is.

Nadere berigten, bij ons uit 's GRAVENHAGE ontvangen, houden in, dat, hoezeer ook daar ter plaatse een gerucht liep, betrekkelijk het plan eener nieuwe negotiatie van 60 millioenen en andere financiële operatien, evenwel hetgeen daaromtrent in onderscheidene dagbladen gemeld is, weinig, of beter gezegd geen den minsten grond scheen te hebben en dat er geene reden hoegenaamd bestond om te vermoeden dat de Regering het voornemen had om tot het doen van nieuwe leeningen of heffingen over te gaan. — Aan het bestaan van een 61ste protokol wordt geen geloof gehecht. — De Heer *Durand*, zegt men, heeft de Redactie van het *Journal de la Haye* verlaten en is reeds uit 's Gravenhage vertrokken.

In het *Journal du Commerce d'Anvers* van 2 Junij, leest men:

Het schijnt thans zeker dat er bij 's Konings reis hoegenaamd geene kwestie is van een huwelijk, maar wel van eene beraadslaging met den Koning der Franschen, om te weten door welken uitweg men er zich eindelijk zal moeten doorhelpen. Intusschen gaat de Conferencie van nieuwe protokollen zwanger.

Extracten uit ENGELSCHE Dagbladen van 1 Junij.

Verleden Dingsdag is hier gearriveerd Generaal *Goblet*, Aide-de-Camp van Prins *Leopold*, verzeld van Kapitein *Beaulieu*, belast met de speciale zending ten einde eene stellige tusschenkomst te komen verzoeken van de Conferencie, tot het dwingen van den Hollandschen Koning om tot eene redelijke schikking te komen en de spoedige ontruiming van het Belgische territoir te bewerken.

Heden ochtend zijn er depeches ontvangen van het eiland *St. Michael*, loopende tot 16 Mei: de krijgsmagt van Don *Pedro*, bedraagt 15,000 man linietroepen, en 2400 Engelsche en Portugesche zeelieden; deze troepen zouden den 25 of 26 Mei scheep gaan, om eene landing in Portugal te beproeven. Men zegt dat er gedurende al den tijd van Don *Pedros* verblijf op de Azorische eilanden eene geregelde briefwisseling tusschen hem en zijnen aanhang in Portugal is onderhouden.

---

(1) Hiertoe strekte het Russische voorstel.

(2) Gelijk door Rusland werd voorgesteld.